

Н. М. Столбуненко
к.е.н., доц.

О. М. Столбуненко-Волошина
асп.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Ефективне здійснення інвестиційної діяльності на сучасному етапі є основою для розвитку економіки України, забезпечення можливості її інтеграції в європейський соціально економічний простір, що в подальшому буде сприяти підвищенню конкурентоспроможності підприємств та поліпшенню рівня інвестиційного клімату.

В цих умовах суттєвого поглиблення потребують питання реалізації інституційних інструментів управління на основі використання інвестиційних ресурсів, підходи до визначення пріоритетності підприємств по залученню інвестицій.

Одним з основних рушійних секторів в економіці України є промисловість. Нажаль, інвестування промисловості України перебуває

у стані кризи, причинами якої є недосконале інституційне середовище, деіндустріалізація економіки, переваження споживчого кредитування над інвестиційним. Ось чому ключовими перспективними напрямками розвитку промисловості виступають:

- розробка інноваційних технологій та устаткування, що певним чином забезпечують глибоку, комплексну, енерго- й ресурсозберігаючу переробку для сільськогосподарської сировини на основі використання сучасних фізико-хімічних та електрофізичних способів (наприклад мембранні, екструзійногідролітичні, кавітаційні, гіпербаричні, біотехнологічні тощо) для розвитку екологічно безпечного виробництва важливих у соціальному аспекті продуктів і з різними функціональними властивостями;

- генерування на основі інноваційних досягнень науки генетики, мікробіології, також нанотехнологій та інформатики, специфічних принципів технологій виробництва якісно нових, імпортозаміщуючих товарів та послуг з орієнтованою зміною складу та властивостей;

- удосконалювання біотехнологічних процесів щодо переробки сільськогосподарської сировини, отримання нових видів продуктів підвищеної харчової та біологічної цінності із використанням високоактивних рекомбінантних і мутантних штамів й консорціумів мікроорганізмів;

- розробка наукових основ прижиттєвого формування заданих якісних і функціональних характеристик сировини тваринного й рослинного походження із метою створення диференційованих технологій її переробки та зберігання для забезпечення стабільної якості, практичної збереженості й мінімізації втрат цільової продукції;

- формування інтегральної системи моніторингу, організації управління, контролю за безпекою і якістю сировини й готових продуктів на різних етапах, включаючи виробництво, технологій зберігання, транспортування та напрямів реалізації;

- налагодження механізму використання як вторинної сировини відходів від основного виробництва продуктів промислової переробки [1; 2].

Дана сукупність заходів, які реалізують інституційні можливості нашої держави активізувати інвестиційні процеси в економіці,

які будуть орієнтовані на її сталий розвиток відповідно до сформованих ринкових принципів та дієвого інституційного середовища, яке орієнтоване на активізацію інвестиційних процесів; стратегічних заходів у напрямку залучення банківського сектору до інституційного забезпечення державного управління у сфері залучення інвестицій у національну економіку (банків, інвестиційних компаній, державного і недержавних пенсійних фондів, різних страхових компаній й інших фінансових інститутів); стратегічні заходи щодо активізації безпосередньої участі іноземних інвесторів в інвестиційних процесах національної економіки.

Активізація інвестування у промисловості можлива за умов стабільності податкового режиму та фіскальної мотивації. Доцільно опрацювати також питання зниження ставок оподаткування на певний період для високотехнологічних галузей при моніторингу ефективності таких пільг; диференціації ПДВ для мотивації підприємств, що випускають продукцію з високим ступенем доданої вартості; звільнення від оподаткування частини прибутку, яка реінвестується у модернізацію. Фіскальні заходи мають здійснюватися у напрямку протидії відпливу капіталу за рахунок регулювання трансфертного ціноутворення, запобігання вимиванню інвестиційних ресурсів промислових підприємств. Нагальною проблемою є раціоналізація і поетапне підвищення ставок екологічного оподаткування з метою мотивації інвестицій у запровадження екологобезпечних технологій [4].

Законодавство щодо стимулювання інвестиційної діяльності у промисловості за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів має бути переглянуте із врахуванням необхідності децентралізації податкової системи та мотивації участі в інвестиційній діяльності місцевих органів управління. У місцевих бюджетах повинні залишатися податки за використання надр і податок на прибуток, що дозволить із врахуванням місцевих потреб будувати виробничу інфраструктуру, підвищувати ефективність регіональних промислових комплексів і конкурентоспроможність їх продукції.

Таким чином, успішна реалізація вищевикладених стратегічних рекомендацій щодо удосконалення інституційного забезпечення державного управління у сфері залучення інвестицій у національну економіку із урахуванням виявлених умов і факторів їх розвитку

дозволить поліпшити постачання в національну економіку сучасної техніки в необхідній кількості високої якості; збільшити обсяги виробництва й реалізації послуг; активувати залучення інвестиційних ресурсів з недержавних джерел у розвиток інфраструктури, реконструкцію бізнесу; підвищити техніко-технологічний рівень виробництва; збільшити конкурентоспроможності товарів та послуг на міжнародному ринку за рахунок освоєння інновацій [3].

Список використаної літератури

1. Топ-менеджери погіршили оцінку інвестпривабливості України. ЕВА. URL: <https://eba.com.ua/top-menedzhery-pogirshyly-otsinku-invest-privablyvosti-ukrayiny>
2. Харчук С. А. Стан інвестиційної діяльності підприємств України в умовах економічної нестабільності. *Економіка та держава*. 2020. № 1. С. 66–72. doi: 10.32702/2306-6806
3. Бурлака Н.І. Розвиток інвестиційної діяльності підприємств України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 8. С. 37–44. doi: 10.32702/2306-6814
4. Кравчук А.О., Ніколюк О.В. Активізація інвестиційних процесів у контексті податкового навантаження національної економіки України. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2017. № 4. С. 86–93. doi: 10.32886/instzak